

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φ.Χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34

Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῇ
ἀποστολῇ τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ εἰκοστὴ πέμπτῃ Μαρτίου καὶ τὰ θαύματα τῆς ἐπιστήμης. —
Μαργιώρα Μαυρογένους Β'. — Ὀλυμπιακοὶ ἄγῶνες Ε'. (ὑπὸ κ. Καλ-
λίσσης Κινδύνη). — Ἐπιστολὴ πρὸς κόρη (ὑπὸ Μάστιγκας Δ. Παλα-
μᾶ). — Ἀφροδίτη (ἐκ τῶν τοῦ Φλαμμάριονος ὑπὸ κ. Βασιλικῆς Κυρια-
κίδου). — Τὸ δικαίωμα τῶν τέκνων (ὑπὸ κ. Μαρίας Νεβύ, ἱατροῦ). —
Ἐξετάσεις Κυριακοῦ Σχολείου. — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Συμ-
βουλὴ. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ἡ εἰκοστὴ πέμπτῃ Μαρτίου, ἡ ἡμέρα δηλαδή, καθ' ἣν τὸ
πρῶτον ἐσήμενον ὁ κώδων τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν
τυμπίπτει σήμερον μὲ ἀγγέλμα εὐάρεστον διὰ μεγάλην δυστυχῆ
μερίδα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ σύμπτωσις εἶναι εὐοίωνος, ἐὰν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψει
ὅτι ἡ ΚΕ' Μαρτίου εἶναι διὰ τὴν πάσχουσαν ἐν γένει ἀνθρωπό-
τητα, ἡ ἡμέρα τῆς διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐνανθρω-
πήσεως τοῦ Θεοῦ.

Μέχρι πρό τινας θαύματα μόνον ὑπερφυσικὰ προτεδόκα ὁ
Ἑλληνικὸς Χριστιανισμὸς παρὰ τῆς ἡμέρας ταύτης. Πολλοὶ
ἀνάπηροι, τυφλοί, κωφοὶ καὶ ὑπὸ παντοίων τῆς φύσεως δεινῶν
κατατρυχόμενοι συνηροῖζοντο εἰς τὸν ἐν Τήνῳ ναὸν τῆς Εὐαγ-
γελιστρίας, προσδοκῶντες τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, ὅπως θερ-
πευθῶσιν αἱ νόσοι των, ἀνοιχθῶσιν οἱ ὀρθαλμοὶ των, ἀπο-
τρυγισθῶσι τὰ ὠτὰ των καὶ λυθῇ ἡ γλῶσσά των.

Σήμερον παρὰ τὰ θαύματα τῆς θρησκείας ἡ ἐπιστήμη, ἀρι-
στος διερμηνεὺς τῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνυπαρχούτης θείας ἐμπνεύ-
σεως, διὰ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς κηρύσσει ἀνὰ σύμπαντα τὸν

Ἑλληνισμὸν τὸ χαρμόσυτον ἀγγέλμα τῆς ιδρύσεως φιλανθρω-
πικῶν ιδρυμάτων, σκοποῦντων νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τοὺς ἐκ γε-
νετῆς κωφαλάλους φωνὴν καὶ λαλίαν.

Μεταξὺ τῶν ὑπερφυσικῶν θαυμάτων τῆς ἐπιστήμης, ἅτινα
ἀνέδειξαν αὐτὴν νικητρίαν τῆς ἐνίοτε ἀπόνου καὶ δυστρόπου φύ-
σεως, πρωτίστην βεβαίως κατέχει θέσιν ἡ παροχὴ τοῦ πολυτί-
μου δώρου τοῦ λόγου εἰς τοὺς κωφαλάλους.

Ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὴν ἀνίαν, εἰς ἣν καταδικάζεται ὁ κω-
φαλάλος εὐρισκόμενος πάντοτε μόνος ἐν τῷ μέσῳ τῆς τύρβης
τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου, μὴ δυνάμενος νὰ μεταδίδῃ τὰς σκέ-
ψεις καὶ τὰ αἰσθημάτά του, ἀλλ' οὔτε νὰ μετέχῃ τῆς ἠθικῆς
καὶ πνευματικῆς τῶν ἄλλων ζωῆς, ὑποβαλλόμενος πάντοτε εἰς
αἰώνιον σιγὴν, βεβαίως ἐξανιστάμεθα κατὰ τῆς μητρυῆς φύ-
σεως, τῆς τόσον σκληρῶς βασανιζούσης τὰς ἀτυχεῖς αὐτὰς
ὑπάρξεις. Οὐδεὶς ἤχος ἔρρυθμος, οὐδεμία μουσικὴ ἀρμονία, οὐ-
δεὶς τῆς ζωῆς παλμὸς εἰσδύει ποτὲ μέχρι τῆς εἰς ἰσόβιον σκό-
τος καταδικασμένης ψυχῆς των, ἀλλ' οὔτε ποικίλλει τὴν μο-
νοτονίαν τῆς ζωῆς, εἰς ἣν μοιραίως καταδικάζονται τὰ ἀτυχῆ
αὐτὰ πλάσματα.

Ὁ κωφαλάλος εἶναι ἐν εἶδος καταδίκου, ὅστις γνωρίζει τὴν
ζωὴν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ὕψιστον καὶ πολυτι-
μότερον αὐτῆς δῶρον, ἐκεῖνο ἀκριβῶς ὅπερ διακρίνει τὸν ἄν-
θρωπον ἀπὸ τὰ ὄντα τῆς κατωτέρας αὐτοῦ περιωπῆς. Εἶναι ἐν
εἶδος ἰσοβίου δεσμώτου τοῦ ὁποῦο ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα ἔχει
τὴν δύναμιν νὰ πτερυγίσῃ πρὸς σφαίρας ὑψηλοτέρας, ἀλλὰ τὴν
ὁποῖαν κρατεῖ δεσμίαν ὡς ἐν σιδηροφράκτῳ εἰρκτῇ ἡ ἀμείλι-
κτος τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀκοῆς ἀδυναμία.

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ ἀποκαλύπτῃται τις πρὸ τῆς κραταιᾶς καὶ
πανισχύρου ἐπιστήμης, ἥτις ἔλυσεν τὰ δετμᾶ, κατέρριψε τὰς
σιδηρὰς κιγκλίδας τοῦ σκοτεινοῦ δεσμωτηρίου καὶ πρᾶλαβούσα
ἀπὸ τῆς χειρὸς τὸν δυστυχῆ δεσμώτην εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὸν
κόσμον τῆς ζωῆς, ἀποκαλύπτουσα τοὺς παραδείσους τοῦ πνευ-

ματικού βίου και άνα τεταγμένα πρὸ αὐτοῦ εὐρεῖς καὶ ἀπεράντους τοὺς ὀρίζοντας τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀπολαύσεων ;

Κατ' ἀρχὰς ἡ ἐπιστήμη εἰς τὰ πρῶτα βήματά της βαίνουσα καὶ ὁτοῦν αὐτῆς ἐργάτην τὸν Abbé de l'Épée ἔχουσα κατ' ὅρου μόνον τὴν διὰ νευμάτων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν νὰ διδάξῃ, καὶ οὕτω ἐγκυκλοπαιδικὴν νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς κωφάλλους μόρφωσιν. Διὰ τῆς γραφίδος καὶ τῶν βιβλίων ἐκοινώνουν τότε οἱ κωφάλλοι μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου. Ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη δὲν ἤρκεσθαι εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ κατόρθωμά της. Ἀκάματος καὶ ἀνεξάντλητος δὲν ὀπισθοχωρεῖ, προκειμένου νὰ παρέξῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην συνδρομὴν της εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα.

Ἐξοχος τῆς ἐπιστήμης μύστης ὁ Samuel Harnicke ἐρεῦρε τὸν τρόπον νὰ λύῃ τὴν δεσμευμένην τῶν κωφάλλων γλῶτταν καὶ ἀντὶ τῶν τῶς ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ἔχων, οἱ κωφάλλοι διδασκόμενοι καταλλήλως δύναται νὰ λαλῶσιν ἀπαίστως καὶ νὰ ἐννοῶσι τοὺς μετ' ὧν συνδιαλέγονται μόνον ἐκ τῆς ἀπλῆς τῶν χειλέων ἐκείνων κινήσεως.

Ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο τῆς ἐπιστήμης εὐεργέτημα, ἡ ὑπερτάτη αὕτη τῶν ἀποκλήρων κωφάλλων ἀνκομφίτις καὶ εὐτυχία δὲν εἶναι προσίτη μέχρι σήμερον μόνον εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῶν δύο φύλων, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι οὐδὲν ἐν Ἑλλάδι ἰδρύθη μέχρι τοῦδε κωφάλλων μορφωτήριον, οὐδεμία παρ' οὐδενὸς μέχρι τοῦδε ἔχει ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια.

Κατὰ στατιστικὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς χιλίους ἑκατὸν ἀνέρχονται μόνον οἱ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλὰδι κωφάλλοι, πολὺ δὲ μεγαλύτερος βεβαίως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς τὸν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν διεσπαρμένον Ἑλληνισμόν. Καὶ ὅμως πάντες οὗτοι ἐγκατελείφθησαν ἀπόνως μέχρι σήμερον εἰς τὴν τύχην τῶν, διὰ τὴν ἑλλειψὶν πρωτοβουλίας καὶ ἀπορασιατικότητος, μέχρι πρό τιος δὲ καὶ προσώπου καταλλήλως παρεσκευασμένου, ἵνα ἀναλάβῃ τὸ εὐγενὲς ἔργον τῆς μορφώσεως αὐτῶν.

Ἀλλ' ἤδη καὶ οἱ ἰδιοὶ μας κωφάλλοι θὰ λαλήσουν, καὶ αὐτοὶ θὰ χαροῦν καὶ θὰ ἀπολαύουν τὸ ὥρατον καὶ εὐεργετικὸν τῆς ἐπιστήμης δῶρον, καὶ εἰς αὐτοὺς θὰ ἀναπετασθῶσιν εὐρεῖαι αἱ πύλαι τῆς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Εἰς τὸν κ. Δανιὴλ Σουρμελὴν ἀρχαῖον τῆς πόλεως μας παιδαγωγὸν καὶ διευθυντὴν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν Λυκείου καὶ Παρθεναγωγείου ἰδιοσυντηρήτου ὀφείλεται ἡ πρωτοβουλία τῆς συστάσεως Παρθεναγωγείου κωφάλλων, ὡς εἰς τὸν κ. Α. Δ. Γραφειάδην, τὸν ὑποδιευθυντὴν τοῦ Ὁργανοτροφείου Χατζῆ Κώνστα, τὸν σπουδάζοντα ἐν Γερμανίᾳ τὴν μέθοδον τοῦ Samuel Heinicke ἡ ἱδρυσις ἀρρεναγωγείου τοιοῦτου.

Ὡστε οἱ ἀτυχεῖς γονεῖς, οἵτινες μέχρι σήμερον εἶχον τὴν λύπην νὰ ὑφίστανται τὸν ἀντίκτυπον τῆς μαρτυρικῆς τῶν τέκνων τῶν παθήσεως, ἀπὸ σήμερον δύναται νὰ ἐλπίσωσιν εἰς μέλλον αἰσιώτερον δι' αὐτά.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ φιλάνθρωπία δὲν ἡνόητε μέχρι τοῦδε τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν της καὶ πρὸς τὰς ἀτυχεῖς αὐτὰς ὑπάρξεις, αἵτινες ἀπὸ ἀχρήστων μαρτύρων δύναται νὰ μεταβληθῶσιν εἰς εὐέλπιδας καὶ ἐπωφελεῖς τῆς κοινωνίας πκράγοντας, διὰ τοῦτο οἱ ἰδρυταὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῶν κωφάλλων εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὀρίτωσι διδάκτρα καὶ τροφεῖα διὰ τοὺς μαθητάς των, μὴ ὑπερβαί-

νοντα ἄλλως τε τὰ διὰ τοὺς ὑγιεῖς καὶ κοινούς ὑποτρόφους τῶν διδασκῶν τοιαῦτα.

Ἐὰν μάλιστα ληθῶσιν ὑπ' ὅψει τὰ ἐξοδα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἱδρυσιν ἐκπαιδευτηρίου τροφίμων μαθητῶν καὶ διὰ τοὺς ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ μείζονας κόπους, εἰς οὓς ὑποβάλλονται οἱ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κωφάλλων ἀναλαμβάνοντες, ἐκπλήσσειται τις πῶς μόνον ἀντὶ ἑκατὸν τριάνοντα πέντε δρ. χαρ. ἀναλαμβάνονσι πᾶσαν δαπάνην τροφῆς, συντηρήσεως καὶ διδασκαλίας οἱ ἰδρυταὶ τῶν σχολείων τῶν κωφάλλων.

Βραδύτερον ἐὰν ἡ φιλάνθρωπία τείνῃ πρὸς τοὺς κυρίους τούτους ἀρωγὸν χεῖρα, τότε θὰ δεχθῶσιν εὐχαρίστως καὶ ἀπόρους παῖδας ἐκ τῶν δύο φύλων δωρεάν.

Καὶ εἰς μὲν τὸ Παρθεναγωγεῖον γίνονται δεκταὶ μαθήτριά καὶ κωφάλλοι ἀπὸ τεσσάρων ἕως δέκα τεσσάρων ἐτῶν, εἰς δὲ τὸ τῶν ἀρρένων ἀπὸ 7—14 ἐτῶν.

ΜΑΡΓΙΩΡΑ Ν. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Τὸ γένος Σκαναυῖ

Β'.

Ὅπως αἱ δόξαι καὶ αἱ τιμαὶ δὲν ἐπηρεάζαν ποσῶς τὸν ὠραῖον χαρακτήρα τῆς Ἑλληνίδος πριγκηπίσσης, οὕτω καὶ αἱ καταδρομαὶ τῆς τύχης δὲν ἔσχυσαν εἰς τὸ νὰ μειώσουν τὸ θάρρος της καὶ νὰ ἐξαντλήσουν τὴν ὑπομονὴν της. Αἱ Ἑλληνίδες τῶν χρόνων ἐκείνων εἶχον μορφώσαι χαρακτήρα, ἀνάλογον πρὸς τὸν πλήρη κινδύνον καὶ περιπετειῶν βίον τοῦ τότε Ἑλληνισμοῦ. Αἱ ἐπιφανεῖς μάλιστα κατέχουσιν θέσεις, αἱ μετ' ἑτῆς ταχύτητος καὶ εὐκολίας ἀνερχόμεναι μετὰ τῶν συντρόφων των τὰς βασιμίδας τῶν πολιτικῶν ἀξιωματικῶν ὡς καὶ τὰς πρὸς τὴν ἀγχόνην ἀγούσας εἶχον ἀποκτήσει τὸ σθένος, τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν καρτερίαν, δι' ὧν ἀντεμετώπιζον τὰς φρικωδεστέρους τῶν δυστυχιδῶν καὶ ἀνεδέχοντο τὰς ἀντιστρόφους τῆς τύχης μεταβολάς.

Ὅταν ὁ ἀνὴρ ἔκυπτεν ἀνίσχυρος ἐν τῇ πάλῃ καὶ πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιζήλους καὶ διώκτας, ὅταν θύμα τοῦ δόλου καὶ τοῦ καθήκοντος ἐκαλεῖτο νὰ πληρώσῃ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ αἵματός του τὸν πρὸς τὴν δούλην πατρίδα φόρον, ἡ σύζυγος ὤρειλε νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεταδῶσθαι εἰς τὰ ἀπορφανόμενα τέκνα τὴν πολυτίμον παρακαταθήκην τῆς θρησκείας καὶ ἐγκαρτερήσεως, δι' ὧν ἐκυσοφορεῖτο καὶ ἀνεπτύσσετο ἡ ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας.

Ὁ Νικόλαος Μαυρογένης ὑπέκυψε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κοινὴν περίπου τύχην τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἡγεμονευσάντων Ἑλλήνων, ἀφοῦ διὰ τῆς πολιτικῆς δεξιότητος καὶ τοῦ ἀκαταμάχητου θάρρους του ἐπανειλημμένως ἠμπούδιτε τὰς εἰσβολὰς τῶν Αὐστριακῶν εἰς τὴν χώραν του καὶ ὑπνρήσπιτε διὰ τοῦ ζήφους του σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ ἔδαφος τῶν παριστρίων ἡγεμονιδῶν.

Εὐθὺς ὡς αἱ ταραχαὶ καὶ ἡ ἐμπόλεμος τῆς χώρας κατὰστασις ἠπέλουν τὴν ἡσυχίαν τῆς οἰκογενείας του, ὁ Νικόλαος Μαυρογένης ἀπέστειλεν αὐτὴν μετὰ πολυπληθοῦς ἀκολουθίας εἰς Κ)πολιν πρὸς μείζονα τῆς ζωῆς καὶ ἡσυχίας των ἀσφάλειαν. Ἐν τῇ μέθῃ τῆς δόξης ἐλησμονήσεν, ὅτι ὁ κίνδυνος ἀκριβῶς ἦτο ἐκεῖ, καὶ ὅ,τι ἐφοβεῖτο παρὰ τῶν διεδηλωμένων πολέμιων του Αὐστριακῶν, ὤφειλε νὰ ἀναμνήνῃ ἀκριβῶς παρ' ἐκείνων εἰς τὴν

ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων κατηγάλασε τὰ ὠραιότερα καὶ ἀκαμάτωτα τῆς ζωῆς του ἔτη.

Πολλοὶ καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ κατεμήμφθησαν τοὺς Φαναριώτας ἡγεμόνας, διότι ὑπερήσπιζον τὰ συμφέροντα τοῦ δεσπότη καὶ κυριάρχου τῆς πατρίδος των κατὰ τῶν χριστιανῶν Αὐστριακῶν. Ἀλλ' ἄρα ἐν τῇ πολιτικῇ ὀξύνειά των οἱ ἄνδρες ἐκείνοι δὲν ἐνόησαν, ὅτι ἀπονέμουν ἐκδούλευσιν μεγάλην εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀπομακρύνοντες τὴν πρὸς αὐτὴν γειννίασιν λαοῦ ἐπικινδύνου διὰ τὸ πολιτικὸν μέλλον της, λαοῦ, ὅστις τοιαύτην ἐρρωμένην ἀντέταξε βραδύτερον ἀντίστασιν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς ;

Ὅπως δὴποτε ὁ Μαυρογένης ἀφοῦ μετὰ τὰς ἄλλεπαλλήλους νίκας του ἔλαβε τὸν ὑπέρτατον κληρονομικὸν τίτλον τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, ἀφοῦ ἠξιώθη καὶ τοῦ βασιμοῦ τοῦ γενικοῦ στρατάρχου τῶν τε Ὁθωμανικῶν καὶ Βλαχικῶν στρατευμάτων, εἰς τὴν πρώτην κατὰ τῶν ἡνωμένων Αὐστριακῶν καὶ Ρώσων ἡτταν διεβλήθη πρὸς τὴν Ὁθωμανικὴν Πύλιν ὡς προδότης καὶ κατεδικάσθη εἰς τὸν δι' ἀποκεφαλισμοῦ θάνατον, ἐπισυμβάντα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1790 εἰς Βελίαν τῆς Βουλγαρίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτάνου Σελίμ III.

Ἐκαστος ἐννοεῖ τὴν τρομερὰν θέσιν τῆς ἀτυχῆς ἐκπτώτου ἡγεμονίδος, τῆς ἀπορφανωθείσης τοιοῦτου συζύγου μετὰ τῶν ἐννέα ἀνηλίκων αὐτῆς τέκνων. Δὲν ἦτο μόνον ὁ σπαρακτικὸς πόνος τοῦ αἰφνιδίου καὶ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ συντρόφου τοῦ βίου της, τὸν ὅποιον δὲν εἶχε τοῦλάχιστον τὴν εὐτυχίαν νὰ παρηγορῇ καὶ ἐνισχύῃ κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς του φρικώδεις στιγμὰς, ἀλλ' ὁ κίνδυνος ὃν διέτρεχον τὰ ὄρφανά της, ὅστις ἐπληττειν ἔτι ὀδυνηρότερον τὴν καρδίαν τῆς δυστυχῆς μητρός. Ἐνταῦθα ἡ Μαργιώρα Μαυρογένους ἀναδείκνυται ἀληθῶς μεγαλοφυῆς γυνὴ καὶ ἐξόχου στοργῆς καὶ αὐταπαρνήσεως μήτηρ.

Γινώσκουσα ἐκ πείρας, ὅτι αἱ πλείσται καταδιώξεις τῶν Φαναριωτῶν εἶχον ὡς ἐλατήριον τὴν δήμευσιν τοῦ μεγάλου αὐτῶν πλούτου, ἐτίκθη νὰ ἀφοπλίστῃ τοὺς διώκτας τοῦ συζύγου της, οἵτινες πιθανὸν νὰ ἐπιζέτεινον τὴν ἀμείλικτον καταποράν των καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ μεγάλου ἐκείνου πλούτου. Παρεχώρησε λοιπὸν οἰκειοθελῶς ἅπαντα τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν της εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ὁθωμανικῆς Πύλης, καὶ οὕτω ἡδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ τοῦλάχιστον τὸν ἀνεκτίμητον δι' αὐτὴν πλοῦτον, τὴν ζωὴν τῶν ὀρφανῶν τέκνων της, μετὰ τῶν ὁποίων κατὰ τὰ πρῶτα τῆς χρεῖας της ἔτη ἔζησεν ἐν στερήσει καὶ ἀθλιότητι.

Ἀλλ' ἡ Μαργιώρα δὲν ἔχασε τὸ θάρρος της, ἀλλ' οὔτε πᾶσαν ἐλπίδα νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα της συνεχίζοντα τὸ ἔργον τοῦ πατρός των. Ἐμείνεν ἐν τῇ ἀφανεῖ, ἐρ' ὅσον ἐνόμιζεν ἀδύνατον τὴν νίκην, καὶ ἄφινε τὸ ὄνομα τοῦ ἀδικηθέντος συζύγου διασπρόμενον καὶ προσηλακίζομενον, ἐρ' ὅσον οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ διηύθυνον τὰς τύχας τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους.

Εὐθὺς ὅμως ὡς ὁ προκαλίσας τὴν κατατροπὴν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Μαυρογένους Βουρσουλκλή πασῆς ὑπέπεσεν εἰς δυσμένειαν, ἡ Μαργιώρα ἔσπευσε νὰ διεδικήσῃ παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὸ δίκαιον τοῦ συζύγου της, ἐκθέτουσα δι' ἀναφορᾶς της τὴν ἐναντίον αὐτοῦ ἐξυφανθεῖσαν δολοπλοκίαν. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἔδωκε πρὸς τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν της, παιδίον τότε μικρὸν, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Σουλτάνος ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ προσκυνηματος, φίλος τις τῆς οἰκογενείας ὕψωσε τὸν μικρὸν

ἐπὶ τῶν βραχιόνων του, οὗτος δὲ ἐγείρων ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του τὸ ἔγγραρον εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ Σουλτάνου.

Δὲν ἐβράδυνεν οὕτω νὰ ἀποδοθῇ πλήρης δικαιοσύνη παρὰ τοῦ κυριάρχου πρὸς τὴν Ἑλληνίδα ἡγεμονίδα καὶ νὰ διατρανωθῶν ἐπισήμως τὰ αἰσθήματα τῆς μεταμελείας αὐτοῦ πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀδίκως ὑποστάτος τὸν σκληρότερον καὶ ἀτιμωτικώτερον τῶν θανάτων. Ἀπασα ἡ παρ' αὐτῆς παραχωρηθεῖσα περιουσία τῇ ἐπεστράφῃ σχεδὸν ἄθικτος καὶ προστασία ἀληθῶς πατρικὴ ἀπενεμήθη παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης πρὸς τὰ ἀπροστάτευτα τῆς ἡγεμονίδος τέκνα.

Τοιοῦτο μάλιστα ὑπῆρξε τὸ πρὸς τὰ τέκνα τῆς ἐκπτώτου ἡγεμονίδος ἐνδιαφέρον τοῦ Σουλτάνου, ὥστε λέγεται, ὅτι ὁ γάμος τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς της Σμαράγδας μετὰ τοῦ πρίγκηπος Σκαρλάτου Καλλιμάχου ὀφείλεται εἰς αὐτὴν τὴν πατρικὴν τοῦ Σουλτάνου μέριμναν. Οὗτος ἐκάλεσε παρ' αὐτῶν τὸν νέον πρίγκηπα καὶ τῷ ὑπέσχθη τὸν θρόνον τῆς Μολδαβίας, ἐὰν ἐλάμβανεν ὡς σύζυγον τὴν νέαν καὶ ὠραίαν ἡγεμονόπαιδα, ἥτις ὅπως ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου ἐγένετο ἡγεμονὶς τῆς Μολδαβίας καὶ σύζυγος ἐνὸς τῶν ἐνδοξοτέρων καὶ εὐεργετικωτέρων ἡγεμόνων, τοῦ Σκαρλάτου Καλλιμάχου.

Ἄξιον δὲ ἰδιαίτερας παρατηρήσεως καὶ ἀριστον ἔσως συστατικὸν ὑπὲρ τῆς Μαργιώρας Μαυρογένους εἶναι ἡ ἐξαιρετικὴ ἀντιπυξὶς καὶ μόρφωσις τῶν ἐξ ἑσῶν τέκνων αὐτῆς, αἵτινες κατέλαβον ὑψηλὰς καὶ διακεκριμένους θέσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἐνῶ οἱ υἱοὶ της ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τῶν ὁποίων ἰδιαίτερον βεβαίως ὁ ἡγεμὼν εἶχε λάβει πρόνοιαν ἔζησαν καὶ ἀπέθανον ἄσχημοι, τῆς οἰκογενειακῆς εὐκλείας καὶ δόξης συνεχισθείσης διὰ τῶν θυγατέρων, πρᾶγμα ὀλίγον ἀσύνηθες διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν δυναστείδων.

Κατορθώματα δὲ οὕτω διὰ τῆς λογικῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ θάρρους της νὰ ἀνεγείρῃ ἐρ' ὅσον ἦτο δυνατόν τιν ἐκπεσόντα ἡγεμονικὸν οἶκόν της καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν παριστρίων χωρῶν ἐπιρροὴν τοῦ συζύγου της διὰ τῆς τῶν ἡγεμονευσάντων γαμβρῶν της Σκαρλάτου Καλλιμάχου καὶ Κ Νέγρη, τῶν ὁποίων ὁ τελευταῖος ὑπῆρξε καὶ εἰς τῶν φανατικωτέρων τῶν ὁποίων ὁ τελευταῖος ὑπῆρξε καὶ εἰς τῶν φανατικωτέρων τῆς Ἑλ- ὀπαδῶν τῆς Φιλικῆς ἐταιρίας καὶ τῶν πρωτομαρτύρων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ Μαργιώρα Μαυρογένους ἐξησφάλισε δι' αὐτὴν ὠραίαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἑλληνιδῶν ἡγεμονιδῶν σελίδα, ἣν ἐπαξίως ἐτυνέχισαν αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Σ.

Καὶ ἤδη μετὰ τὸ πέρας τῶν ἱερῶν ἀγῶνων ἕκαστος ἐπέστρεφεν εἰς τὰ ἴδια. Ὑπὸ τὰ σύσκια τῆς ἱερᾶς Ἀλφειοῦ δένδρου δὲν ἀντήχουν πλέον οἱ γέλωτες καὶ αἱ ἐπευφημίαι τοῦ πλήθους. . . Ἀρα σιγὴ ἐπεκράτει ἀνὰ τὴν πεδιάδα τῆς Ὀλυμπίας καὶ μόνον οἱ τῶν θεῶν ὑπνῆται περιεφέροντο ἀνὰ τοὺς πολυπληθεῖς βωμοὺς προσφέροντες θυσίας τῷ τῶν Θεῶν πατρί. . .

Ἀλλ' ὅμως ἡ ἱερὰ πόλις δὲν ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἔρημος. Μετ' ὀλίγους μῆνας ἄλλαι θρησκευτικαὶ πανηγυρεῖς προσέλκυσαν προσκινητάς. Ἀνὰ πενταετίαν ἐτελοῦντο ἑρταὶ πρὸς τιμὴν τῆς ἀρχαίας πολιούχου θεᾶς τῆς Πίσσης, τῆς Ἥρας, ἐξ οὗ καὶ Ἡραῖα ὠνομάσθησαν. Κατὰ τὸν Παιουσάνην τὰ Ἡραῖα ἐσύστησεν ἡ Ἰπποδάμεια διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ οὕτως εἰπεῖν τὴν

Ἦσαν διὰ τοὺς μετὰ τοῦ Πέλοπος γάμους αὐτῆς. Κατ' ἄλλους ἐστύθησαν ἐπὶ τυράννου Δαμοφώντος, ὅτε ἐρίδες ἠγέρθησαν μεταξὺ Ἡλίδος καὶ Πίστης· τῇ μεσιτείᾳ δὲ δέκα ἐξ Ἡλείων γυναικῶν ἐπῆλθεν ἡ συμφιλίωσις.

Εἰς τὰς ἑορτὰς ταύτας ἐτελοῦντο ἀγῶνες δρόμου, οἱ ὅποιοι περιωρίζοντο μόνον εἰς τὰς Ἡλείας νεάνιδας. Διηρῶντο δ' αὐταὶ καθ' ἡλικίας—αἱ νεώταται ἠγωνίζοντο πρῶται, καὶ κατόπιν αἱ κατὰ τὴν ἡλικίαν δεύτεραι. Αἱ ἀγωνίστριαι πρὸ τῆς ἑορτῆς ἐκαθαρίζοντο ἐν τῇ Πιέρᾳ κρήνῃ καὶ ἐθυσίαζον χοιρίδιον. Ἐτρεχον δὲ λυσίκομοι, φέρουσαι βραχὺν χιτῶνα μέχρι τοῦ γόνατος καὶ τὸν δεξιὸν ὦμον γυμνὸν ἔχουσαι. Ἡ νικήτρια ἐλάμβανεν ὡς βραβεῖον στέφανον ἐλαίας καὶ τεμάχιον βοδὸς ἐκ τῆς τῇ Ἠρᾷ θυομένης· ἐπετρέπετο δ' αὐτῇ ν' ἀναθήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτῆς γεγραμμένην ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἠρᾶς.

Κομψὸς ναὸς παρὰ τοὺς πόδας λόρου τινὸς τοῦ Κρονίου ὄρους ἦτο ἀφιερωμένος τῇ βοώπιδι θεᾷ, Ἡραῖον κληθεῖς, θεωρεῖται δὲ ὡς ὁ ἀρχαιότερος πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένων ναῶν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἐπὶ θρόνου ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ἐκάθητο ἡ θεὰ καὶ παρ' αὐτὴν ἵστατο ὁ τοῦ Ὀλύμπου βασιλεὺς. Τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς ἐκάλυπτεν ἀραχνοειδὴς πέπλος, ὃν ὑφαίνον δέκα ἐξ Ἡλείαι γυναικες ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ ὁ ὁποῖος ἀνεεσθότο καθ' ἐκάστην ἑορτήν. Αἱ γυναῖκες δ' αὐταὶ ὠρίζοντο ὡς Ἑλλανοδίκαι εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἐξελέγοντο ἐκ τῶν δέκα ἐξ φυλῶν τῆς Ἡλείας. Κατὰ δὲ τὰς ἑορτὰς ἐξετέλουν διαφόρους χορούς.

Εἰς τὸν σηκὸν τοῦ Ἡραίου ἐναπέθετον τὰ ἀγάλματα, τὰ ὅποια ἔφερον ὡς ἀναθήματα· ἐπίσης οὗτος ἐχρησίμευε καὶ ὡς θησαυροφυλάκιον τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Ἐνταῦθα ἔκειτο ὁ κολοσσαῖος ἐκ χρυσοῦ Ζεὺς, ὃς ὑπὸ τοῦ Παυσανίου ἀναφέρεται καὶ πλεῖστα ἄλλα χρυσελεφάντινα καὶ ἐξ ἄλλης ὕλης θεῶν ἀγάλματα. Ἐν αὐτῷ τῷ Ἡραίῳ εὕρισκετο τέλος καὶ τὸ περίφημον τοῦ Ἑρμοῦ ἄγαλμα.—«Ἑρμῖν λίθου, Διόνυσον δὲ φέρει νήπιον, τέχνην δὲ ἔστι Πραξιτέλους».—Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἀνευρέθη τῷ 1877 καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ κάλλιστον τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ εὐρημάτων, εἶναι δὲ θαυμαστῶς διατετηρημένον. Ὁ θεός, νεανίας χαρίεις, ἀκουμβᾷ ἐπὶ κορμῷ δένδρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἐρριμμένος ὁ μανδύας αὐτοῦ· ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος τοῦ Ἑρμοῦ κάθηται ὁ Διόνυσος παῖς, ὃς τὴν μίαν χεῖρα ἔχει ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ θεοῦ, τὴν δ' ἄλλην ὑψωμένην πρὸς ἀντικείμενόν τι, τὸ ὅποιον ὁ Ἑρμῆς τῷ δεικνύει. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο θὰ ἦτο ἡ σταφυλὴ ἢ βαλάντιον, σύμβολον τοῦ Ἑρμοῦ, τὸ ὅποιον οὗτος ἐκροτάλιζεν, ἵνα διασκεδάσῃ τὸ παιδίον. Τὴν κεφαλὴν τοῦ θεοῦ, ὡς εἰκάζεται, ἐκόσμηε μετὰλλινος στέφανος εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα φαίνεται, ὅτι ἐκράτει τὸ κηρύκειον. Τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς, ὁ Ἑρμῆς, δὲν εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων ἔργων τοῦ Ἀθηναίου καλλιτέχνη, ὅποια λοιπὸν θὰ ἦσαν τὰ ἀριστουργήματα αὐτοῦ ὡς ἦτο ἡ Ἀφροδίτῃ τῆς Κνίδου! Κατὰ τὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων γνώμην, αὐτὸς ὑπὲρ πάντα ἄλλον προτήγγισε πρὸς τὴν ἀληθῆ τῆς φύσεως ἀποτύπωσιν. Ἐκέκτητο τὴν δύναμιν, ὡς οὐδεὶς ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ν' ἀποτυπώσῃ εἰς τὰς κεφαλὰς ἢ τὰ πρόσωπα δι' αὐτὴν ἰδίως ἐθαυμάζετο, τὰ τῆς ψυχῆς πάθη. . . .

Οἱ Ὀλυμπικοὶ ἀγῶνες, οἱ τοσαύτην ἐν τῇ ἀρχαιότητι φήμην ἀποκτίναντες κατηργήθησαν διὰ παντὸς ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου, κατὰ τὸ δέκκτον ἔκτον ἔτος τῆς βασιλείας

τοῦ, τῷ 394 μ. Χ. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἄγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μετέφερον εἰς Κωνσταντινούπολιν· οἱ δὲ βάρβαροι ἐπυρόλησαν τὸν μεγαλοπρεπῆ ναόν. Σεισμός συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῶν βαρβάρων κατακρημνίσας τὰ ἐναπομείναντα εἰρεῖπια. Τὴν τελείαν δὲ καταστροφὴν ἐπέφερεν ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς ἐξελθὼν τῆς κοίτης του καὶ καταπλακώσας τὰ εἰρεῖπια. Χάρης ὅμως εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Γερμανῶν θαυμάζομεν νῦν τὰ εἰρεῖπια τῶν ναῶν καὶ τῶν πολλῶν ἐν αὐτοῖς ἀριστουργημάτων!

Μετὰ τὰ Ὀλύμπια κατὰ δεύτερον λόγον ἤρχοντο τὰ Ἰσθμια τελούμενα ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος ἐν τῷ Κορινθιακῷ Ἰσθμῷ, ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ποσειδῶνος. Κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν τὰ Ἰσθμια ἦσαν ἐπικηδεῖοι ἀγῶνες διὰ τὸν υἱὸν τῆς Ἰουῆς Μελικέρτην. Κατόπιν δὲ ὁ Θησεὺς μετέτρεψε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος. Οἱ νικηταὶ ἐστεφανοῦντο διὰ στεφάνου ἐκ σελίνων, ἀργότερον δὲ ἐδίδετο καὶ κλάδος φοίνικος.

Κατὰ τρίτον λόγον ἦσαν τὰ Πύθια· ταῦτα ἐτελοῦντο τὸ τρίτον ἔτος ἐκάστης Ὀλυμπιάδος, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Λητοῦς εἰς τὸ Κρισταῖον πεδῖον κείμενον πλησίον τῶν Δελφῶν. Τοὺς ἀγῶνας τοὺτους ἴδρυσεν αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἀφ' οὗ ἐρόνευσε τὸν ὄριν Πύθωνα. Εἰς τὰ Πύθια προΐσταντο οἱ μουσικοὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς οἱ νικηταὶ ἐλάμβανον στέφανον ἐκ δάφνης.

Ἡ ἑτέρα τῶν τεσσάρων μεγάλων ἑορτῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐκαλεῖτο Νέμεα. Ταῦτα ἐτελοῦντο ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος εἰς τι δάσος κείμενον μεταξὺ τῶν Κλεωνῶν καὶ Φλιοῦντος πρὸς τιμὴν τοῦ Ἡρακλέους φονεύσαντος τὸν Νεμαῖον λέοντα· κατ' ἄλλους πάλιν πρὸς τιμὴν τοῦ Διός. Ὁ νικητὴς ἐλάμβανε στέφανον ἐξ ἐλαίας, βραδύτερον δὲ ἐκ σελίνου χλωροῦ.

Τοιοῦτοι ἐν συντόμῳ οἱ ἐθνικοὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀγῶνες, οἵτινες ἀνύφουν τὸ φρόνημα, ἐξηγυγνίζον τὴν καρδίαν καὶ προητοιμάζον γενναίους μαχητάς.

Καλλιόπη Α. Κινδίνη

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΚΟΡΗΝ

Μοὶ ἐξήτητας, ἀκριβὸν μοι τέκνον, νὰ συνεχίσω τὴν ἀλληλογραφίαν μας. Λέγεις, ὅτι ἔχεις ἀνάγκη συμβουλῶν. Φρονεῖς, ὅτι εἶναι ἐπιωφελὲς νὰ γνωρίζῃς τὰ τυχὸν παρεσθδύσαντα σφάλματα ἐν τῇ ἀνατροφῇ, τὴν ὁποίαν ἔλαβες. Ὄντως, τὸ νὰ διδάξῃ τις ἐντελὲς τὸν βίον εἰς μίαν νεάνίδα, εἶναι πρᾶγμα τόσον πολὺπλοκον, ὥστε εἶναι συγγνωστέοι οἱ παιδαγωγοὶ αὐτῆς ἂν παρέλειψιν μικρολογίας τινας, ἐνίοτε ὑπερβολικὰς, τοῦ βιωτικοῦ κώδικος.

Εἰς τῶν ἰσχυροτέρων παραγόντων, ὁ χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ βλαστάνῃ, οὕτως εἰπεῖν τὸ ἄνθος τῆς καλῆς ζωῆς, εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ ἀγαθότης. Ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ εἶναι ἀγαθή, ὀφείλει νὰ εἶναι ἀπειρώς ἀγαθὴ, ἵνα εἶναι ἀκούστως τοιαύτη. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ συγχέωμεν τὴν καλωσύνην μετὰ τὴν εὐθείαν. Οἱ νοήμονες ἄνθρωποι, οἱ πεπαιδευμένοι καὶ ἀνατροφῆς ὑπερόχου τυχόντες εἶναι σχεδὸν πάντοτε ἐξαίρετοι καὶ λίαν ἐπιεικεῖς. Τὸ ἀντίθετον εἶναι ἐξαίρεσις. Οὕτως αἱ γυναῖκες, αἱ φύσει ἀγαθαὶ δὲν δυσκολεύονται ποσὶς νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς τοὺς νόμους τοῦ κόσμου. Τὸ ἐκ φύσεως διαγνωστικὸν αὐτῶν βοηθούμενον ὑπὸ τοῦ πόθου τοῦ νὰ φανῶσιν εὐάρεστοι καὶ ἀξία-

γάπητοι, ταῖς καθιστᾷ εὐχερεῖς τὰς ὑποχρεώσεις, ὥς ἐπιβάλλει ἡ ἀνατροφή ἀτόμων καλῶς ἀνατετραμμένων. Ἴνα τηρῶσι τὴν ἀξιοπρέπειάν των, δὲν ἔχουσι, οὕτως εἰπεῖν, εἰμὴ νὰ μένωσιν εἰς τὸ σημεῖόν των. Εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι ὅσας ἡ ἡλικία καὶ φυσικὴ ἰσορροπία προεφύλαξεν ἀπὸ τὰς νευροπαθειῶν, τοὺς θυμους καὶ τὸ εὐόργιστον, ψυχικὰς ιδιότητας καθιστώσας τὴν ὑπαρξίν ἀνιάραν. Καὶ ἀναπτύσσονται τὰ πάθη ταῦτα κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ συναφείᾳ πρὸς τοὺς ὑποδεστέρους, ἦτοι τοὺς ὑπηρετοῦντας ἡμᾶς, ὅταν ἡ ἀνατροφή μας εἶναι μᾶλλον ἐπίπλαστος ἢ καλὴ.

Πόσας γυναῖκας εἶδομεν εὐγενεστάτας, λίαν ἀγαπητὰς πρὸς τὰς κυρίας τῆς τάξεώς των, νὰ συμπεριφέρονται ἐξαφνα ὑπεροπτικῶς πρὸς τοὺς τῶν κατωτέρων τάξεων καὶ νὰ καθίστανται ὀργίλοι καὶ δύστροποι πρὸς τοὺς θεράποντας. Εἰς τὸ κακὸν τοῦτο ἰδίᾳ ὑποπίπτουν αἱ ὀφίλουτοι καὶ αἱ τυχοδιωκτικῶς ἀνερχόμεναι τὰς κοινωνικὰς βαθμίδας.

Προκειμένου ἤδη περὶ θεραπόντων συμφωνῶ, ὅτι οἱ πλεῖστοι εἶναι κακοὺ χαρακτήρος ἢ εἶναι καλοῦ καθ' ὑπερβολήν, ἀλλὰ ζωηροῦ, ἀκρίτου, ἀπερισκέπτου. Τοῦτο πηγάζει κυρίως ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀνατροφῆς καὶ προπάντων μαθήσεως. Οὐδὲν ἔμαθον, ἐπομένως εἶναι συγγνωστόι. Ὁ βίος των ἐλάχιστα παρουσιάζει θέλγητρα, πολλὴν δὲ ἀνίαν καὶ βάσανα. Ἐπο λοιπὸν καλὴ καὶ ἐπιεικὴς πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ εἴθευρε νὰ τηρῇ καὶ τὴν θέσιν σου, νὰ συμπεριφέρῃσαι μετ' ἐξαιρετικῆς εὐγενείας καὶ ν' ἀποφεύγῃς πᾶσαν οἰκειότητα. Ἐν τοσούτῳ, ἂν εἰς τὸν οἶκόν σου ἢ εἰς τὸν τῶν γηραιῶν γονέων σου εὕρισκεται ἀρχαία τις θεράπαινα πιστὴ ἀλλὰ μεμψίμοιρος, τὴν ὁποίαν αἱ πολλαὶ ἐκδουλεύσεις ἔταξαν εἰς θέσιν καλῆς φίλης, θὰ πράξῃς καλῶς ἂν παραιτηθῇς τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐξουσίας. Παρομοίαν παρατήρησιν ποιοῦμαι καὶ διὰ τινὰς ἐργατικὸς ἀνθρώπους τῆς οἰκογενείας σου, οἵτινες σ' ἐγνώρισαν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ τοὺς ὁποίους θὰ ἐκινδύνευες νὰ ψυχράνῃς εἰς τὰ καίρια, συμπεριφερομένη ἀγερῶχος. Οὗτοι κέκτηνται τὸ προνόμιον τῆς ἡλικίας, ἐπομένως ὀφείλομεν νὰ τοὺς σεβώμεθα.

Θὰ σοὶ ὁμιλήσω ἰδίᾳ σήμερον περὶ τῶν σχέσεων μετὰ τοὺς συνηθεῖς θεράποντας, τοὺς ὁποίους λαμβάνομεν καὶ ἐγκαταλείπομεν, ὡς μᾶς λαμβάνουσι καὶ μᾶς ἐγκαταλείπουσιν ἀνευ ἐλπίδος διαρκείας. Μετὰ τούτων αἱ κυρίαι ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τὴν θέσιν των καὶ νὰ συμπεριφέρονται μετ' ἄκρας εὐγενείας, προσοχῆς καὶ εὐμενείας, οὕτως ὥστε ν' ἀπαιτῶσι παρ' αὐτῶν τὸ ὀφειλόμενον σέβας. Οὐδὲν δεινότερον ἢ τὸ ν' ἀκούῃ τις προσταγὴν τραχεῖαν, ἐξερχομένην ἐκ στόματος γυναικείου «Κάμε τοῦτο, Δός μοι ἐκεῖνο,» ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι βάρβαρος.

Ὅσάνεις εἶναι κοπιασμένοι ἢ ἀσχόντες, μία λέξις γλυκεῖα ἢ συμβουλαὶ διδόμεναι σχετικῶς πρὸς τὴν ὑγείαν των εἶναι πρᾶγμα εὐάρεστον. Ἴνα τηρῇ τις τὴν θέσιν του, δέον ν' ἀποφεύγῃ τὰς συνομιλίας, ἀλλ' αἱ νεαραὶ κόραι πᾶσαι εἶναι φλύαροι. Ὅθεν εἶναι σπάνιον εἰς οἰκογενεῖαν τινα ἂν συμπέσῃ νὰ ὑπηρετῇ νεὰ θεράπαινα καὶ ἡ κόρη τοῦ οἴκου νὰ μὴ γελᾷ καὶ ἀστειεύηται μετ' αὐτῆς ἐνίοτε! Συμφέρι πρὸς τούτοις νὰ μὴ συγχάζωμεν πολὺ εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ γινώμεθα ἐνοχλητικαί, εἰμὴ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ. Δὲν λέγουσί ποτε εἰς μίαν ὑπηρετρίαν, «εἶσαι ρυπαρά, ζῶν, ἡλιθία». Ποτὲ γυνὴ καλῆς ἀνατροφῆς δὲν ἀφίεται εἰς τὰς παρεκτροπὰς ταύτας τῆς γλώσσης. Λέγει ἀπλῶς: «Τὸ δωματίον τοῦτο εἶναι ἡμελημένον, σὲ παρακαλῶ νὰ τὸ κα-

θαρίσῃς». Ἄν ποτε συναντηθῇς μεθ' ὑπηρετρίας εἰς τὴν κλίμακα ἢ εἰς τὴν πόροδον, προσαγόρευσον αὐτὴν μειδιῶσα. Τοῦτο ἀρκεῖ.

Ἡ συνηθεῖς ἀπαιτεῖ ὡσαύτως ν' ἀποφεύγωμεν πάντα ἐγγυατικὸν ὑπαινιγμὸν ἐμπροσθεν τῶν ὑπηρετῶν, ὡς παραδείγματός χάριν, προκειμένου περὶ προσώπων γνωστῶν. «Ἐχει φυσιογνωμίαν ὑπηρετρίας, ἢ εἶναι αὐθάδης ὡς ἡνίοχος». Νὰ μὴ ὀμιλῶμεν περὶ αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅτε δυνάμεθα ν' ἀκουσθῶμεν καὶ ν' ἀποφεύγωμεν νὰ διηγώμεθα τὰ σφάλματά των εἰς ἄλλα πρόσωπα. Εἶναι κανὼν τοῦ βίου μας νὰ οἰκονομῶμεν τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, καθότι εἶναι τὸ μόνον μέσον τοῦ ν' ἀποκτήσωμεν τὸν σεβασμὸν τῶν ἄλλων.

Πρέπει, ἀγαπητὴ μου μικρά, νὰ συνηθίσῃς ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰ τοῦ οἴκου, ἵνα κατόπιν, ἀφοῦ νυμφευθῇς, δύναται νὰ διοικῇς. Νὰ μάθῃς πόσας ἐργασίας δύναται νὰ ἐκτελέσῃ μία θεράπαινα καὶ νὰ δίδῃς διαταγὰς δικαίας καὶ λογικὰς. Αἱ διαταγαὶ δὲν πρέπει νὰ δίδωνται συγχρόνως, συμφέρι δὲ νὰ δίδωνται σαφεῖς, ἀφοῦ πρότερον διευκρινίσωμεν τὸν χρόνον καὶ τί πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ. Νὰ μὴ ἐνοχλῶμεν τοὺς ὑπηρετὰς διὰ παραμικρὰ πράγματα. Ἀπὸ πρῶις κανονίζονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἡμέρας καὶ δίδονται αἱ διαταγαὶ διὰ τὰ φηγντά. Νὰ διατίθενται δὲ οὕτως αἱ ἐργασίαι, ὥστε νὰ ἐκτελῶνται οἰονεὶ μεθοδικῶς, διὰ νὰ μένῃ καὶ εἰς αὐτοὺς μία ὥρα διαθέσιμος. Ἄν βραδύτερον, ἀγαπητόν μοι τέκνον, ἀποκτήσῃς πολλοὺς θεράποντας, μὴ δώτῃς ποτὲ ἀκρόασιν εἰς τὰς ἀργολογίας των, μήτε εἰς τὰς προσωπικὰς των διαφοράς. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ζηλοτυποῦνται μεταξύ των. Πρέπει ν' ἀπαιτῶμεν παρ' αὐτῶν νὰ μᾶς ἀποτείνωσιν εὐγενῶς τὸν λόγον καὶ νὰ μὴ ἀνεχώμεθα λογομαχίας οἰκιοθελῶς.

Ἐν τέλει, ἵνα μὴ ἐγείρωνται παράπονα, θὰ ἐνασχολῇσαι ἐνίοτε καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας των, διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν χρημάτων των καὶ θὰ εἶσαι δι' αὐτοὺς πρόξενος παντὸς ἀγαθοῦ, ἀναλογούντος μετὰ τὴν τάξιν καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις των. Ἡ καλὴ οἰκοδόσποινα εἶναι σπάνιος θησαυρὸς καὶ ὀφείλει πλησίον τῶν γονέων τῆς νὰ μορφώσῃ τὸν χαρακτήρα τῆς, διὰ νὰ εἶναι πάντοτε διαθέσιμος τοιαύτης, ὥστε νὰ μὴ δώσῃ ποτὲ τὸ παραμικρότερον ἐνδόσιμον εἰς ὑποδεέστερον αὐθαδείας καὶ ὀργῆς. Τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες δὲν μᾶς εὐχαριστοῦσιν εἶναι εὐκόλον ν' ἀποβάλλωμεν. Οὕτω δύνασαι ν' ἀποκτήσῃς τὸ σέβας καὶ ἴσως τὴν τύχην νὰ μορφώτῃς θεράποντας, οἵτινες θὰ ζήσῃσι καὶ θ' ἀποθάνωσι πλησίον σου.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Μάσιγκα Α. Παλαμᾶ

Ἡ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Γ'.

Ἐὰν αἱ ἀκτῖνες αἱ τόσον λαμπραὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀπαιτοῦν 2 λεπτὰ 17 δευτερόλεπτα διὰ νὰ φθάσουν μέχρις ἡμῶν, ἢ μεταξὺ τῶν δύο πλανητῶν ἔλξῃ μεταδίδεται ταχύτερον ἀκόμη, διότι δὲν ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο οὔτε ἐν δευτερόλεπτον. Καὶ οἶον θαῦμα! Ἐὰν ὑποθέσωμεν εἰς 41 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα τὴν μυστηριώδη ἐπιρροὴν τῆς Ἀφροδίτης, αἰσθανόμεθα, ὅτι διέρχεται ὅχι μακρὰν ἡμῶν, καὶ ἐγκαταλείπομεν πρὸς στιγμὴν τὴν κανονικὴν περὶ τὸν ἥλιον τροχίαν μας, διὰ νὰ πλησιάζωμεν τὴν γλυκεῖαν αὐτῆς ἀκτινοβολίαν, ἐλκυσμένοι ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς αὐτῆς ἑλξέως. Ἡ τοῦ οὐρανοῦ μηχανικὴ ἀριθμεῖ τὸν ἐκτοπι-

σμών τουτον, και κρατεί λογαριασμόν περί αὐτοῦ εἰς τοὺς ὁρίσμούς αὐτῆς.

Ἐάν ὁ ἥλιος δὲν ᾗτο ὁ δυνατώτερος, οἱ δύο πλανῆται, αἱ δύο ἀδελφί, ἡ Γῆ καὶ ἡ Ἀφροδίτη θὰ ἐπλησίαζον συχνὰ ἢ μία τὴν ἄλλην, καὶ θὰ ἐφθάνον μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐπιψύχῃ ἢ μὲν τὴν δέ, ὡς δύο νύμφαι εἰς τὰς ἀπείρους ἐκτάσεις τοῦ οὐρανοῦ. Ἀλλ' εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς ὁ ἥλιος ἀναλαμβάνει ταχέως τὰ δικαιώματά του καὶ τὸ πᾶν ἐπανερχεται ἐν τῇ προτέρᾳ τάξει.

Τὸ ἔτος τῆς Ἀφροδίτης δὲν εἶναι ἡ 227 ἡμερῶν. Πολὺ βραχύ! ἄλλ' εἰς ἀντάλλαγμα φαίνεται, ὅτι αἱ ἡμέραι ἐκεῖ εἶναι πολὺ μακραί, ἢ, διὰ νὰ εἴπω καλλίτερον αἰώνισαι. . . τὰ νέφη αὐτῆς μᾶς ἐνοχλοῦν οὐσιωδῶς, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν τὴν περὶ τὸν ἴδιον ἄξονά της περιστροφήν. Καὶ ἐνθ' γνωρίζομεν ἀκριβῶς τὴν τοῦ ἄλλου γείτονος πλανήτου, τοῦ Ἀρεως, ἥτις εἶναι 24 ὥρ 37 λ. 22 δευτερ. καὶ 65, δι' αὐτὴν οὐδὲν ἀκριβῶς γινώσκομεν. Πολλοὶ τῶν ἀστρονόμων συνεπέραναν ὅτι θὰ ἡδύνατο νὰ στρέφῃ τὸ αὐτὸ ἡμισφαίριον σταθερῶς πρὸς τὸν ἥλιον. Ἐάν ᾗτον οὕτως—ὅπερ προσεχῶς θὰ μάθωμεν—θὰ ὑπῆρχε μία αἰώνιος ἡμέρα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους καὶ μία αἰώνιος νύξ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου. Τοῦτο βεβαίως θὰ ᾗτο εἰς πολὺ παραδόξος κόσμος.

Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους, ἡ θερμότης, ἡ ζωή, τὸ φῶς· ἐκ τοῦ ἄλλου ἡ νύξ καὶ τὸ παγερὸν ψυχρὸς τοῦ θανάτου. Θὰ ἡδύνατο τότε νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλοι διὰ διαμονὴν διαρκῆ τὸν ἥλιον, ἄλλοι ἀντιθέτως ἴσως τὴν νύκτα φωτιζομένην διὰ τεχνητοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός, ἄλλοι τὸ ἡμίφως τῆς τοῦ ἡλίου δύσεως ἢ τὸ λυκόφως καὶ τὸ λυκαυγές. Ἡ Ἀφροδίτη τότε θὰ εἶχεν ἐν ἡμισφαίριον αἰώνιος νυκτερινόν, καὶ ἐν ἡμερινόν αἴδιον. Οἷα παραδόξοις! Πόσον οἱ κόσμοι δὲν οφείλουσι νὰ διαρέουσι μεταξὺ των, κατὰ τὴν θέαν, τὸ σχῆμα, τὸν ὁργανισμόν, καὶ τὴν φύσιν τῶν κατοίκων! Ἀλλ' ὅ,τι μᾶς προσεγγίζει εἶναι ἡ αἰ μεταξὺ των σχέσεις, γειτονικαὶ τε καὶ ἐλκυστικαί.

Οὕτω κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ ἥλιος μᾶς δεικνύει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ἐνεργείας διὰ τῶν κηλίδων του, ὅπερ φαινόμενον ἀναφαίνεται καθ' ἐκάστην περίοδον 11 ἐτῶν καὶ ὅπερ δὲν θὰ ἐπανιδώμεν εἰ κατὰ τὸ 1905. Καὶ λοιπόν! ἐπὶ τῆς Γῆς εἰς 149 ἑκατομμύρια χιλιόμετρων ἀπόστασιν, ἡ μαγνητικὴ βελὼν, μᾶς δεικνύει συγχρόνως τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ἐνεργείας ἐν καταστάσει γήινου μαγνητισμοῦ, καὶ μᾶς φέρει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὸν Ἄρηνα καὶ τὴν Ἀφροδίτην, ἂν καὶ ἐκεῖ δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ μαγνητικὴ βελὼν, κατασκευασθεῖσα διὰ νὰ ὑποδεικνύῃ τὴν μαγνητικὴν ταύτην δύναμιν.

Ἡ ἐπιστήμη τῶν ἀστέρων, μᾶς ἀνοίγει διαρκῶς, ἀπείρους ὀρίζοντας, ἀπροσδοκίτους διὰ τὴν γήινην ζωὴν, οὕτως εἰπεῖν. Ἦδη γινώσκομεν ὅτι ἡ Γῆ, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἄρης, εἶναι τρεῖς πατρίδες ἐν τῷ αἰθέρι κυμαινόμεναι, διευθυνόμεναι διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων, κυβερνόμεναι διὰ τῆς αὐτῆς ἐλξεως, καὶ λικνιζόμεναι ἐν κυματισμοῖς τοῦ αὐτοῦ μαγνητισμοῦ. Ἰπὸ τοῦς ὅρους τούτους θεωρουμένη ἡ Ἀφροδίτη εἶναι ἀκόμη μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα δι' ἡμᾶς ἢ ὅσον ὑπῆρξε κατὰ τοὺς μυθολογικοὺς χρόνους. Ἡ γνώσις τῶν οὐρανίων αὐτῶν συμπαθειῶν, δὲν εἶναι ἄρα ὁ πρῶτος σταθμός, ὃν ἐφθάσαμεν κατὰ τῶν τοῦς ἄλλους οὐρανίους κόσμους;

(Ἐκ τῶν τοῦ Φιλομαρίνου.)

Βασιλικὴ Κ. Κυριακίδου.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Τὸ ὑπέρτατον καθήκον τῶν γονέων εἶναι ν' ἀναγνωρίζωσιν εἰς τὰ τέκνα των χαρακτῆρα καὶ δικαιώματα. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ζωῆς, τῆς ἀναπτύξεως, ἐπὶ τῆς ἐλευθέρως βουλήσεως.

Πᾶς γονεὺς προνοῶν περὶ τῆς μελλούσης εὐημερίας τῶν τέκνων του, θ' ἀναγνωρίσῃ ὅτι πᾶσα ἀγωγή παρεμποδίζουσα τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀπορρεῖ ὑπὸ τοῦ πατρικοῦ ἐγωϊσμοῦ.

Ὅταν ἡ οἰκογένεια εἶναι πολυάριθμος, τὰ παιδιὰ δικαιούνται νὰ βλέπωσι σεβόμενα τὰ δικαιώματά των, ἐπίσης ὡς καὶ ὅταν ὑπάρχῃ ἐν καὶ μόνον παιδίον εἰς τὸν οἶκον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συγκεντρῶνται πᾶσα ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.

Εἰς τὸ παιδίον τοῦτο ἀμυρσθητοῦσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζῇ ὡς ἄτομον. Ἡ θερμὴ ἀγάπη τῆς μητρός θέλει νὰ ἐνστερνισθῇ, οὕτως εἰπεῖν, ὅλας τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις τῆς μικρᾶς αὐτῆς ζωῆς. Κουράζει τὸ παιδίον δι' ἐρωτήσεις, διὰ θωπειῶν, διὰ φροντίδων, εἰς βελόναν τοιοῦτον, ὥστε τὸ μικρὸν δὲν ἐπιθυμεῖ ἄλλο ἢ νὰ ἐκφύγῃ ἐκ τῆς πάρα πολὺ τρυφερᾶς ταύτης ἀμφοταίρας.

Ὅ,τι κατ' ἀρχὰς εἶναι παρὰ τῇ μητρὶ ἐπιθυμία σφοδρὰ εἰς τὸ νὰ διειδύῃ εἰς ἐκάστην μυστικὴν σκέψιν, ἐκαστον ὄνειρόν. λημα τοῦ παιδίου, καθίσταται βαθμυδὸν εἶδος ἐγωϊστικῆς μητρικῆς ζηλοτυπίας. Τίποτε δὲν ἐρεθίζει τόσον ἐν παιδίον, ὅσον ἡ ἀδίκος μέρμυξ, ἢν δεικνύουσι δι' ἐκάστην τῶν κινήσεών του. Ἀφετέ το νὰ ἐμπιστεύηται εἰς ὑμᾶς, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, ἀλλὰ μὴ τὸ βιάζεσθε ποτε.

Τὰ παιδιὰ ἀμφοτέρων τῶν φύλων δὲν γνωρίζουν σχεδὸν ἐνίοτε τὸν σκοπὸν τῶν πράξεών των. Ἐάν τοῖς ζητήσωσιν ἐξηγήσεις ἢ ἐὰν πρέπη νὰ δώτωσι λόγον ἢ καὶ νὰ τὰς διηγηθῶσιν ἄπλως, ἡ ζωὴ δι' αὐτὰ καθίσταται ἀνυπόφορος. Ἐὰν συμπαθεῖς σχέσεις συνδεθῶσι μεταξὺ τῶν γονέων καὶ τῶν τέκνων, ἡ ἐμπιστοσύνη θέλει εἶσθαι αὐθόρμητος. Μήτηρ ὅμως ἥτις ἐπιμένει ν' ἀναγνώτῃ ἐπιστολῇ ἀπευθυνομένην πρὸς τὴν θυγατέρα αὐτῆς, καθίσταται ἐνοχος ὕβρεως ἀπέναντι αὐτῆς, διότι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ἐνεργεῖν ὑποδεικνύει, ὅτι τὴν ὑποπεύεται, καὶ ἡ νεῖξιν δὲν ἀργεῖ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, νὰ τὴν ἀπατᾷ καὶ νὰ κρύπτηται ἀπ' αὐτῆς, κρύπτουσα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὰ μύχια αὐτῆς τὰς σκέψεις της.

Ἄλλη πλάνη τῆς ἀγωγῆς, εἶναι τὸ νὰ χωρίζονται τὰ παιδιὰ ἀπὸ τῶν ὁμηλικῶν αὐτῶν. Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ δὲν σκέπτονται ἀρκούντως, ὅτι καθιστάμενοι γονεῖς ἀνθρωπίνου ὄντος, συνδέονται ἡθικῶς μετ' αὐτοῦ καὶ οφείλουν νὰ ἀναθρέψωσι τὸ παιδίον εἰς τρόπον κατὰλληλον διὰ τὰς περιπετείας τῆς ζωῆς. Πόσαι μητέρες ἔχουν ἀδικον λέγουσι: «Θὰ κρατήσω πλησίον μου τὸ τέκνον μου, ὅπως τὸ δυνατὸν περιστότερον δινηθῶ. Δὲν δύναμαι νὰ τὸ βλέπω πλησίον κακῶς ἀνατετραμμένων παιδίων. Μοὶ φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἰδικόν μου. Αὐτὸ μὲ σπαράσσει νὰ τὸ βλέπω μακρονόμον ἐμοῦ».

Οὕτως ὁ μικρὸς παῖς καὶ ἡ μικρὰ κόρη εὐρίσκονται μεμακρυσμένοι τῶν ἄλλων. Ἐχουσιν ὡς σύντροφον τὸν πατέρα των, τὴν μητέρα των καὶ τὴν τροφόν, ἥτις τὰς ὁδηγεῖ εἰς τὸν περίπατον. Εἶδομεν πολλὰ ἐξ αὐτῶν τῶν παιδίων, τὰ ὅποια ἦναι πολὺ αὐθάδη ἢ εἶναι πολὺ δειλά.

Οὐδὲν χειρότερον ἢ νὰ στερωμέν τὰ μικρὰ τῆς κοινωνίας μετὰ τῶν ὁμηλικῶν των. Οὐδὲν καλὸν προκύπτει ἐκ τῆς ἀδακτοσύ-

νης των ταύτης. Δὲν ἔχει ἀξίαν ὁ ἀγνοεῖν τὸ κακὸν καὶ διὰ τοῦτο μὴ πράττειν αὐτό, ἀλλ' ἔχει ἐκείνος ὅστις ἐν μέσῳ τῶν δυστυχῶν, τῶν θλίψεων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀδικιῶν ἡξέυρει πῶς νὰ κάμνῃ τὸ καλόν.

Τὸ μέγιστον καθήκον τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ἐκ μέρους τῆς μητρός, δὲν εἶναι ὁ ζῆλος καὶ ἡ τρυφερότης καὶ αἱ φροντίδες πρὸς τὸ τέκνον της, ἀλλ' ἡ ἀρνητικὴ θυσία καὶ αὐταπάρνησις χάριν τῆς εὐτυχίας τοῦ τέκνου της.

Μαρία Νεβώ ἱατρός

ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ἀνάγνωσμα τῆς 8ος Σεβαστῆς Καλλισπέρης. Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἀναγνώσματος τῆς 8ος Σεβαστῆς Καλλισπέρης ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Χημείου, ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐν ζηλευτῇ τάξει καὶ ἡσυχίᾳ.

Ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν ἡ δεσποινὶς Καλλισπέρη ἐκράτησε τὸ ἀκροατήριον της ἐν γοητεῖᾳ διὰ τῆς γλαφυρᾶς καὶ καλλιεποῦς περὶ Ὀλυμπίων καὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων μελέτης της. Ἐξέθηκεν ἐν συντόμῳ περιλήψει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ μνημείων, αἱ εἰκόνες τῶν ὁποίων ἐπεδεδίκαντο ἐκάστοτε διὰ προσβολῶν ἡλεκτρικοῦ φωτός. Περιέγραψεν ἐν λεπτομερείᾳ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, τὸν σκοπὸν, τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν ἐπιδρασιν αὐτῶν καὶ ἐξῆρε τὸν ἡθικομορφωτικὸν χαρακτῆρα, ἐκφράσασα πατριωτικώτατα τὴν εὐχὴν, ὅπως καὶ οἱ σύγχρονοι Ἑλλήνες ἐπὶ τὰ βήματα ἐκείνων βαίνοντες, τὴν πατρίδα ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τιμῶντες καὶ ἀγαπῶντες, καταστῶσιν ἡμέραν τινὰ ἐκείνων ἐφάμιλλοι καὶ ἀντάξιοι ἀπόγονοι.

Τὴν δα Σεβαστὴν Καλλισπέρη ἐχειροκρότησεν ἐνθουσιωδῶς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον της καὶ συνεχάρη θερμῶς διὰ τὸ ὥραϊον καὶ ἀξιόλογον ἀνάγνωσμά της.

Ἀνάγνωσμα τῆς κ. Καλλιόπης Κεχαγιᾶ. Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἡ γυνὴς λογία κυρία Καλλιόπη Κεχαγιᾶ ἀνέγνωσεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» μελέτην αὐτῆς περὶ Μνημείων τῆς Τέχνης. Περὶ αὐτῆς προσεχῶς.

Ἡ ΚΕ' Μαρτίου ἐν τῇ «Ἐταιρίᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ». Μεγαλοπρεπῶς ἐωρτάσθη ἡ ΚΕ' Μαρτίου παρὰ τῆς «Ἐταιρίας τῶν Φί-

ΦΙΛΙΑΣ ΤΕΛΟΣ

Ἀπεφάσισα νὰ βεβαιωθῶ. Καὶ πρὸς τοῦτο κατέφυγον εἰς μέσον ἀσφαλές. Θὰ τῇ ἀνῆγγελλον τῇ ἐπαύριον ἐγὼ αὐτὸς τὴν ἀναχώρησίν μου. Θὰ ἔδωκα, ὅποια ἐντύπωσιν θὰ προῦξενον αὕτη οἱ λόγοι μου. Καὶ ἐκ τούτου θὰ ὤδηγούμην.

Καθ' ἐκάστην πρωΐαν ἱππεύομεν. Ὀλίγον πρὸ τῆς συνήθους ὥρας κατήλθον εἰς τὴν αἰθούσαν, ὅπου εὗρον τὴν πυρογυλίσκοιαν διαλεγομένην μετὰ τοῦ υἱοῦ της. Ἀμφοτέροι ἐπαίνοντο σκυθρωποί. Εἰς τὴν ἐμφάνισίν μου εἰσώπησαν καταναγκαστικῶς. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν συνήθων ἐκατέρωθεν εὐχρινῶν χαραιομένων εἶπον:

«Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ καταγραφῶς περισσότερον τῆς χαριεστάτης φιλοξενίας σας, εἰπον τῇ κυρίᾳ δὲ Μπερόλ. Ἡ ἀδελφὴ μου διαμαρτύρεται καὶ μετ' ὅλην τὴν λύπην, τὴν ὅποιαν αἰσθάνομαι, διότι ἀπέρχομαι, εἶμαι ἡναγκασμένος ν' ἀναχωρήσω τὴν Πέμπτην.

Ἀντὶ τῶν ἐπιμῶν καὶ θερμῶν παρακαλήσεων, αἵτινες συνήθως μοὶ ἀπευθύνοντο ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ὅπως ἐπιβραδύνω τὴν ἀναχώρησίν μου, ἡ μήτηρ τοῦ φίλου μου μοὶ εἶπεν ἁπλῶς:

«Διποῦμαι πολὺ βλέπουσά σε ἀναχωροῦντα τόσο ταχέως. Ἐννοῶ καλῶς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ συναντηθῇς μετὰ τῆς οἰκογενείας σου. Τούτου ἕνεκεν δὲν σε κρατῶ ἐπὶ πλεόντερον χρόνον».

Στιγμὰς τινὰς κατόπιν εἰσῆρχετο ἡ Ὀδέττι ἐνδιδυμένη ἐσθῆτα ἀμαζόνος. Ἐνηγκαλίσθη τὴν μητέρα της καὶ ἀνεχώρησεν.

Τῇ πρωτῇ ἐκείνη ἡτο ἐξαιρετικῶς φαιδρὰ, εὐθυμὸς καὶ ἐγείλα ὡς οἰκτρόπορος διαφυγούσα τὸ μοναστήριον.

Ἡ Ἐξέρτε μοὶ εἶπεν αἰωνιῶς, ὅτι ἐπεθύμουν πολὺ νὰ ἐγγνώριζον τὴν ἀδελφὴν σας. Ὅταν θὰ τῇ γράψετε ὁμιλησάτε τὴν λοιπὴν δι' ἐμέ, καὶ εἰπέτε της

λων τοῦ Λαοῦ». Ἐν μεγάλῃ συρροῇ ἐκλεκτοῦ κόσμου ὁ κ. Πατρόπουλος ἐπλεξε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, χειροκροτηθεὶς καὶ δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων.

Ἡ ΚΕ' Μαρτίου ἐωρτάσθη καὶ ἐν τῇ «Φοιτητικῇ Λέσχῃ» μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Δικαίου κ. Ν. Καζάκης ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐορτῆς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐξεγέρσεως, δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τοῦ πολυπληθοῦς αὐτοῦ ἀκροατηρίου.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΟῦ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Σήμερον τὴν 3ην ὥραν μ.μ. τελοῦνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» αἱ ἐξετάσεις τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου τῶν ἐργατιδῶν.

Παρακαλοῦνται νὰ προτελῶσιν εἰς αὐτὰς πᾶσαι καὶ πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πρόδον τῶν θυγατέρων τοῦ λαοῦ.

Ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὰ συνήθως ἀντὶ βραδείων ἀπονεμόμενα αὐταῖς φερέματα διὰ τὸ Πάσχα ἀπεστάλησαν ἡμῖν παρὰ φιλανθρωπῶν κυριῶν τὰ ἑξῆς:

Παρὰ τῶν μαθητριῶν τοῦ ἀρίστου καὶ προοδευτικωτάτου Παρθενωγείου Σκορδέλλη 240 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τῆς κ. Γ. Πασπάτη 40 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Φιλοθρέφων, οὗ προέσταται ἡ δεσποινὶς Κούπα 40 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τῆς κ. Ναταλίας Σούτπου 30 πήχεις τσίτι καὶ 9 πήχ. φῶδρα.

Παρὰ τῶν κ.κ. Μαργαρίτας Οἰκονόμου καὶ Ἐλένης Ε. Πάλλη 35 πήχεις βαμβακερὸν ὕφασμα.

Παρὰ τῶν δων Φωτεινῆς καὶ Ἀννης Χρυσούλη 20 πήχεις βαμβακεροῦ ὕφασματος.

Παρὰ τῆς κ. Κλεομένης 9 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τῆς κ. Σωτηρίας Ἀλιμπέρτη 9 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τῆς κ. Μαρίας Ἀλεξανδρίδου 9 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τῆς κ. Ἰωάννας Γεωργιάδου 2 σινδόνια μεταξοβελούρα καὶ 35 μικραὶ εἰκόνες τῆς Θεοτόκου.

Παρὰ τῆς κ. Σοφίας Λαμπρίδου 8 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τῶν ἐμπόρων ἀδελφῶν Ἀκριβοῦ 26 πήχεις τσίτι.

Παρὰ τῆς κ. Ἰσμήνης Βλάχου 18 πήχεις τσίτι.

ὅτι τὴν ἀγαπῶ, χωρὶς νὰ τὴν γνωρίζω, δι' ὅσα ἤκουσα δι' αὐτὴν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην.

Ἡ ἀδελφὴ μου συχνάκις μοὶ ἐπανελάβε τὸ αὐτό, τῇ ἀπάντησα ἀναχτῶν τὸ βλέμμα της. Ἡ ἐντολή, δι' ἧς με ἐπεωροτίζετε, θέλει τὴν καταστήσει λίαν εὐτυχῇ. Ἐλπίζω νὰ τὴν ἴδω τὴν Παρασκευὴν καὶ τοῦτο θὰ εἶναι τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ τῆς εἴπω.

Με ἠτένισεν ἀσκαρδαμυκτῇ, με τοὺς μεγάλους ἐκπεπληγμένους ὀφθαλμούς της, εἰτα γενομένη κάτωχρος· ἀναχωρεῖτε;» ἠρώτησε μετὰ τρεμούσης ὀλίγον τι φωνῆς.

«Ναί τὴν Πέμπτην».

Ἐστράφη καὶ ἱσχυρῶς μαστίσασα τὸν ἵππον ἔφυγεν ἐν καλπασμῷ.

Τὴν ἠκολούθησα ἐν ἀποστάσει. Ὁ Ἰωάννης ἐφαίνετο σύννοος. Ὀλίγον κατόπιν συνηντήθημεν.

Εἶδον τότε με βαθεῖαν συγκίνησίν μου, ὅτι αἱ μικραὶ βλεφαρίδες της ἦσαν ὑγρά. Ἐπὶ τοῦ ἐκ μέλανος ἐριούχου περιστηθίου της, δάκρυα ὡς σταγόνες, ἔλαμπον εἰς τὸν ἥλιον.

— Fille—de—l'air!! ἀληθῶς μοὶ ἀξίζει τὸ ὄνομα τοῦτο!

«Πιστεύω, κύριε, ὅτι πολὺ ἐκοπιάσατε, εἶπεν ἀνακαγχάσασα ἱσχυρῶς».

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἐκδρομῆς ὑπῆρξεν εὐθυμὸς, ἐνίοτε δάκρυα ἐπλήρουν τοὺς ὀφθαλμούς της, ἀλλὰ τὰ ὅποια αὕτη ὑπερηφάνως κατέρωθον καὶ ἀπέκρυπτε.

Ὡ χαρίεσσα! Ὡ γλυκεῖα ἐκδρομὴ!

Πόταν συγκίνησιν δὲν ἠθύνθη βλέπων τὰς προσπάθειάς της Ὀδέττις, ὅπως μοὶ κρύψῃ ὅτι δὲν ἤμην μόνος ὁ ἀγαπῶν! Εἰς τὸ πρόγευμα ἡ ἐπίπλαστος εὐθυμία της ἐξέλιπεν. Οἱ ὀφθαλμοὶ της ἦσαν ξηροί, ἀλλ' ᾗτο θανασιμὸς ὡρᾶς.—Τὸ ἑσπέρας δὲν ἐφάνη. Ἡμικρανία τις, μοὶ εἶπον, τὴν ἠνάγκαζε νὰ μένῃ ἐν τῷ δωματίῳ της.

Ἡ κυρία δὲ Μπερόλ, μετὰ τὸ δεῖπνον μετέδωκε παρὰ τῇ Ὀδέττι, ὁ Ἰωάννης κ' ἐγὼ ἐμεῖναμεν ἐν τῇ αἰθούσῃ.

—Στενοχωρία τις ἠνώγει ἀμφοτέροις. Ἐκείνος ὡμίλει με φράσεις διακεκομμένας τῶ ἀπῆντων ὁμοίως, ὡς ἐὰν ἠθέλομεν ν' ἀναλλάξωμεν τὸν στοιχησμούς μας.

—Αἰωνιῶς παρετήρησα τὸν φίλον μου καλῶς κατὰ πρόσωπον· ἡ ὥρα κεφαλῇ του ἐστηρικμένη ἐπὶ τοῦ ἐρησινώτου τοῦ ἀνελκίστρου ἐρωτίζετο ὑπὸ τοῦ φωτός τοῦ πολυελαίου.

—Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἀντανεκλάσθη ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Ἰωάννου, ἡ ἀγαθὴ ψυχὴ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐκθεσις ἐργοχειρῶν κυριῶν Ἐν Χαλκίδι συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ Κυριῶν, φιλοτεχνήσασα καὶ συλλέξασα διάφορα ἐργόχειρα, δι' ὧν κατηρτίσθη ἀξία λόγου καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις.

Πάντα τὰ ἐργόχειρα ταῦτα θὰ πωληθῶσιν ἐν ἐνεργηθησομένῃ προσεχῶς ἀγορᾷ, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς Χαλκίδος.

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι καὶ αἱ κυρίαι τῶν ἐπαρχιῶν ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος, προκειμένου νὰ ἐνισχύσωσι τὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ.

Ἡ ἀξία τῶν συλλεχθέντων ἐργοχειρῶν ἀνέρχεται, ὡς πληροφοροῦμεθα εἰς 2 χιλ. δραχμάς.

— Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Κίνας ἱδρυσε γιγαντιαῖον ἐργοστάσιον μεταξοῦφαν-τικῆς εἰς τὸ ὅποιον θὰ δίδεται ἐργασία εἰς χιλιάδας γυναικῶν καὶ νεανίδων.

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο εἶναι ἐγκαθιδρυμένον ἐντὸς αὐτῶν τῶν περιδόλων τοῦ παλατιοῦ, ἀπὸ τούτων ὁποῦς, κατὰ τὸ κινεζικὸν ἔθος, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν αὐτοκράτειραν νὰ ἐξέλθῃ.

— Τρεῖς χιλιάδες κοράσια, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐδιδάχθησαν εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Λονδίνου κολυμβητικῇν.

— Ἡ κυρία Β. Ἀστὼρ ἔχει τὴν ὥραιότεραν συλλογὴν δακτυλιδίων εἰς τὸν κόσμον.

Πολλὰ τῶν κοσμημάτων τούτων ἀνῆκον εἰς τὴν πρόην αὐτοκράτειραν Εὐγενίαν.

Ἐν τῶν δακτυλιδίων μιμεῖται τὸ εἶδος μικροῦ ὄψεως, καὶ εἶνε τὸσον ἐπιτηδεῖας κατεσκευασμένον, ὥστε φαίνεται ὡς ζωντανὸς ὄφις.

— Τότε δικαιούται τις νὰ προβάλλῃ εἰς ἐκδίκησιν διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν γινόμενον ἀδικημα, ἔαν ἡ ἐκδίκησις αὕτη φέρῃ ὡς ἀποτέλεσμα ὠφέλειαν χρησιμεύουσαν εἰς μελλούσας περιπτώσεις, ἄλλως ἐκδίκησις ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ βλάψῃ τὸν ἀδικήσαντα εἶναι αἰσθημα ἀγροίκον καὶ ἀγενὲς τῆς ψυχῆς παρόρμησις. Ἐὰν ὁ πράξας τὸ ἀδικημα ἔχει συνείδησιν, ἀρκούσα δι' αὐτὸν τιμωρία θὰ εἶναι ἡ συναίσθησις τῆς ἀδικου πράξεώς του, ἔαν τούναντιον ἔχῃ ἐλαφρόν τὸν χαρακτῆρα, εἰς μάτην ἀποβαίνει πᾶσα ἐκδίκησις, ἥτις οὔτε τὸν ἀδικούμενον ὠφελεῖ.

— Τὰ προτερήματα δὲν ἀπαλλάττουσι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῆς τύχης, οὔτε ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν ἀπὸ τὸ κακεντρεχὲς τῶν κακιῶν ὄμμα, ἀλλὰ βοηθοῦσιν αὐτόν, τὰς μὲν τῆς τύχης ἐναντιότητάς νὰ ὑποφέρῃ γενναίως, τὰς δὲ κακίας τῶν ἀνθρώπων ν' ἀποκρούῃ μετὰ φρονήσεως.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Ἀνώνυμος φιλόανθρωπος κυρία ἐκ Βατοῦμ φρ. χρ. 20

Ἡ κ. Ἐλένη Κομβέρ δρ. 12.10

του, ὅσον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν. Οἱ κυανοὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐξέφραζον τὴν ἐλκρινεῖαν καὶ καλοκαγαθίαν τοῦ. Καὶ πρὸς στιγμήν ἠσχύνθη, διότι ἀπέκρυπτον ἀπ' αὐτοῦ, ὅστις μὲ ἀφῆκε ν' ἀναγινώσκω ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ, ὡς εἰς βδελλὸν τὸ μεγαλείτερον πλὴν καὶ ἀγαπητότερον μυστικὸν μου. Παραλείπων πᾶσαν ἐθιμοτυπίαν, καὶ μὴ ἐνδυμύμενος ἄλλο τι ἢ τὴν παλαιάν μας φιλίαν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην μας, ἔβλινα πρὸς αὐτόν.

«Ἰωάννη, τῷ εἶπον οὐχὶ ἄνευ συγκινήσεως, μὲ γνωρίζεις πρὸ πολλοῦ. Δὲν ἔχεις ἐπὶ τῆς γῆς φίλον, ἐφ' οὗ νὰ δύνασαι νὰ βασισθῇς, ὅσον ἐγὼ ἐμοῦ. Κ' ἐγὼ ὡσαύτως οὐδένα τὸν ὅποιον ν' ἀγαπῶ καὶ ἐκτιμῶ ὡς σέ. «Εἰ λοιπὸν ἔαν σὲ παρεκάλουν νὰ μεσολαβήσῃς παρὰ τῇ μητρὶ σου ὑπὲρ ἐμοῦ θ' ἀπεδέχεσο;»

Καὶ καθὼς μὲ ἔδλεπεν ἐκπληκτικῶς προσέθεσα: «Τέλος Ἰωάννη, ἔαν σοὶ ἐξή-τουν νὰ γείνης ἀληθὲς ἀδελφός μου θὰ ἤθελες;»

Τὸ πρόσωπόν τοῦ ἐκυθρόωπασεν. Ἐμείνεν ἐπὶ στιγμήν ὡς κατεχόμενος ὑπὸ βαθεῖας ταραχῆς. Εἶτα· Ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθης, μοὶ εἶπεν ὀλίγον σκληρῶς, Ἰά-κωβε ὅτι εἰσὶν πλούσιοι, ἀπείρω πλούσιοι ἐν ᾧ ἡ ἀδελφὴ μου ἀπεναντίας εἶ-ναι πτωχὴ.

«Διατὶ μὲ κρίνεις τὸσον κακῶς; Πιστεύεις ἀληθῶς ὅτι δύναται ἄθλιόν τι ζή-τημα χρημάτων νὰ κωλύσῃ τὴν εὐτυχίαν μας;

«Διότι τέλος, φίλε μου, νὰ σοὶ τὸ εἶπω. Ἀγαπῶ τὴν ἀδελφὴν σου καὶ ἔλ-πιζω, προσέθηκε διαστάζων, ὅτι ὁ καλλίτερος φίλος τοῦ ἀδελφοῦ τῆς δὲν τῆς εἶ-ναι ὅλως διόλου ἀδιάρκους. . .

Δὲν μ' ἀπεκρίνατο. Τὸν ἤκουσα ὁμως ψιθυρίζοντα:

Διατὶ νὰ ἔλθῃ; Εἶχον τὴν προαίσθησιν. . .

Πᾶσα ἡ πρὸς με διαγωγή τοῦ Ἰωάννου πρὸ καὶ μετὰ τὴν εἰς Βαλλὲ διαμο-νὴν μου μοὶ ἐξηγήθη διὰ τῆς ἀπλῆς ταύτης λέξεως.

Δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ προσελκύσῃ ἐκ φόβου μὴ κακῶς διδῶ ὅτι ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ συνυπῆρχε τὸ συμφέρον.

Ἡ Ὀδέττη ἦτο ἐξαίσια. Ἡμῖν νέος πλούσιος. Ἀμρότεροι εἶχον τὸ αὐτὸ ἰδεῶδες τῆς ὠραιότητος, τῆς μεγαλοπρεπείας, τῆς γενναιοφυλίας. Ὁ Ἰωάννης ἐμάντευεν, ὅτι ἐκ τῆς ταυτότητος ταύτης τῶν αἰσθημάτων, ἀναγκαίως θὰ συ-νῆπτετο δεσμὸς μεταξὺ τῶν καρδιῶν μας. Καὶ δὲν ἠπατήθη.

Παρά τὴν ζωηράν μου ἐπιμονὴν ὁ Ἰωάννης ἀνθίστατο ἀκόμη. Ἦθελε προτοῦ ὑπερασπίσει τὴν αἰτήσιν μου νὰ δοκιμάσῃ ἂν αὕτη θὰ ἦτο ἀρεστὴ τῇ ἀδελφῇ τοῦ. Ἀλλως τε ἡ Ὀδέττη ἦτο νεκρωτάτῃ μόλις δεκαπενταετίς.

Ἡγωνισθὼν νὰ τὸν καταπείσω. Ὁ ἔξως μου μὲ ἐνίσχυνεν. Ἐξ αὐτοῦ ἤντησα

Ἐπὲρ ἀπόρου δυστυχικοῦ ἐνταῦθα οἰκογενεῖας

ἡ αὕτη ἀνώνυμος φιλόανθρωπος κυρία ἐκ Βατοῦμ φρ. 20.

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Παρὰ τὰ Χαυτεῖα, ὑπὸ τὸ ξενοδοχεῖον ἢ ΒΟΥΛΩΤΙΑ

Ἡ θεραπεία τοῦ γάλακτος εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Τὸ γάλα εἶναι ἡ ἀληθὲς πανάκεια διὰ τὰ παιδιὰ, τὰς γυναῖ-κας καὶ τοὺς ἄνδρας πάσης ἡλικίας. Ἀναιμικοί, καχεκτικοί, πάσχοντες ἀπὸ παθήσεως τοῦ λαίμου, τοῦ στομάχου, τῶν νε-φρῶν, τῶν ἐντέρων, νευρασθενικοὶ ἢ καὶ ἀπλῶς νευρικοί, ὅλοι θεραπεύονται διὰ τοῦ γάλακτος. Τὰ μικρὰ μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας των πρέπει νὰ πίνουν χάριν τῆς υγείας των τοῦλάχιστον ἡμίσειαν ὅκλιν γάλακτος τὴν ἡμέραν.

Ἄλλ' ἵνα τὸ γάλα ὠφελῇ, ἀνάγκη νὰ εἶναι ἀγνόν, ἀρωματι-κόν, ἄδολον, εὐγευστον. Καὶ τοιοῦτον μόνον τὸ παρὰ τὰ Χαυ-τεῖα Γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Δ. Βούλγαρη, τὸ ὑπὸ τὸ ξενο-δοχεῖον ἢ Βουλωτῖα κείμενον δύναται νὰ προμηθεύσῃ.

Τὸ πρόβατόν τοῦ καὶ αἱ ἀγελάδες του δαιτυνῶνται εἰς τὸν Ὑ-μηττόν, διὰ τοῦτο τὸ γάλα τοῦ ἀποπνέει ὅλον τὸ ἄρωμα τοῦ θυμαριοῦ καὶ ὅλην τὴν γλυκύτητα τῶν ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ.

Τὸ μέλι τοῦ ἐπίσης τοῦ Ὑμηττοῦ εἶναι ἀπαράμιλλον ὡς καὶ οἱ λουκουμάδες καὶ ἡ μπουγάτσα, ἣν εἰδικὸς τεχνίτης ἐκ Κων)πόλεως κατασκευάζει. Ὅλα αὐτὰ εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας.

Ἡ κ. Ἀθηνὰ Βιτσέντζου γνωρίζει εἰς τὰς πολυπληθεῖς πελάτιδάς της, ὅτι αὐξήσασα τὸ προσωπικόν των ἐργατιῶν καὶ ἀρχιραπτειῶν τῆς ἐκτελεῖ τάχι-στα πᾶσαν παραγγελίαν φορεμάτων καὶ ἐπανωφοριῶν ἔκ τε τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Αἱ τιμαὶ τῆς κ. Βιτσέντζου εἶναι κατώτεροι παντὸς συναγωνι-σμοῦ καὶ ἡ εὐσυνειδησία δὲ καὶ ταχύτης μετ' ἧς ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν εἶναι τόσα συστατικὰ αὐξάνοντα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν πολυπληθῆ πελα-τεῖαν της.

ΚΥΡΙΑ ἔχουσα ἀρίστως συστάσεις ζητεῖ θέσιν ἐπιμελητρίδας ἢ οἰκονόμου εἰς τι Σχολεῖον ἢ καὶ εἰς καλὴν τινα οἰκογένειαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Πτωχὴ ἐργάτις ζητεῖ οἶκον ἐν ᾧ νὰ ἐργάζεται ἐπὶ ἡμερομισθίῳ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ἐπιχειρήματα. Ἡθέλησα ἀρκετὰ νὰ περιμένω, ἀλλ' ἦτο σκληρόν νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀφρικήν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος.

Ἡμῖν τοσοῦτον ἀπρησολημένος ἐν τῇ συζητήσει, ὥστε δὲν εἶδον τὸ παρα-πέτασμα ἡρώα ἀνυψούμενον. Εἰς νεῦμά τι τοῦ φίλου μου ἐσιώπησα παρευθὺς ἡ κ. δὲ Μπερόλ ἐσπρήχθη. Διακρίνας αὐτὴν ἔμεινα ἐνεός. Μὲ περιέδλεψε διὰ βλέμματός ὡς νὰ μᾶς ἐξήτει τὴν ἐξήγησιν τῆς σιωπῆς, ἥτις αἰφνιδίως ἐπῆκο· λούθησεν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει της.

— Παρετήρησα ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ της ἦσαν ἐρυθροὶ καὶ ἐξωδηκότες, ὡς δταν τις ἔχῃ κλαῦσαι πολὺ, καὶ ἀνέλαθα ἑλπίδα τινά.

Ὁ Ἰωάννης ἦτο λίαν τεταραγμένος. Καὶ ἐγὼ δὲ ὄχι ὀλιγώτερον. Προσε-χώρησα πρὸς τὴν μητέρα τοῦ, καὶ ἀπὸς κατὰ μέρος πᾶσαν ἐθιμοτυπίαν ἔλα-βον τὰς χεῖράς της καὶ γόνυ κλίνας, ὡς ὅτε ἦμην παιδίον, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἀνακλίντρου, ὅπου ἐκάθητο: Κυρία. . . Μῆτέρ μου. . . εἶπον, βεβῶς, συγ-κεκινημένος. Ὁ Ἰωάννης ἀρνείται νὰ μεσολαβήσῃ παρ' ἡμῖν ὑπὲρ ἐμοῦ. Τοσά-κις μοὶ ἐδῶκατε δειγμάτων τῆς καλοκαγαθίας καὶ στοργῆς σας. Ὁ θὰ μοὶ ἀρνη-θῇτε σήμερον τὴν μόνην εὐτυχίαν, ἣν ἐπίθυμῶ; τὴν χεῖρα τῆς Ὀδέττης;

— Καὶ ὡς νὰ ἐροδοῦμην σιωπῇ, πλήρη ἀγωνίας: Δὲν θέλετε λοιπὸν νὰ καταστῶ υἱός σας; προσέθεσα εὐθὺς μὲ φωνὴν ἱκετευτικὴν.

Ἐλαβε τὴν κεφαλὴν μου ἐντὸς τῶν ὠραίων τρεμουσῶν χειρῶν της. Ὁ Ἰω-άννης μᾶς ἐπλησάσε· τὸν ἔσυρε πρὸς ἐαυτὴν καὶ περιπτυσσάμεν ἀμρότερος: «Τέκνα μου, υἱοὶ μου, . . . ἐψθύρισε.

— «Εἴαν αἶς καθιστῶ οὕτω φίλοι μου, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος ἀπευθυνόμενος εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν κοινωνοὺς τῶν προσφιλεστέρων ἀπορρητῶν καὶ τῶν εὐτυχε-στέρων στιγμῶν τῆς ζωῆς μου, εἰς τοῦτο προβαίνω, ἵνα κάλλιον συναισθαν-θῇτε τὸ ἄλγος τῆς ἀπελπισίας καὶ τὴν φρίκην τῶν ἐλέγχων μου. Ὅχι μόνον ὁ Ἰωάννης ἦτο ὁ ἀγαπητότερός μου φίλος, ἀλλ' ἦτο συγχρόνως υἱὸς ἐκείνης, ἥ-τις ἦτο ὡς ἄλληλῃ μῆτηρ μου, ἦτο ἀκόμη ὁ ἀδελφός τῆς μνηστῆς μου.

— Εἰσιώπησεν ὀλίγον. Κατόπιν ἐξηκολούθησε μὲ φωνὴν ὑπόκωπον, ὡς ἔαν ἐκάστη λέξις τῇ ἐπροξένοι καὶ νέαν θλίψιν.

«Ἐγκατέλειψα τὴν Ὀδέρην τὴν ἐπομένην Πέμπτην. Ἐσκόπων νὰ υπάγω εἰς Νορμανδίαν, ὅπως ἀναγγέλλω εἰς τὴν θεῖαν μου καὶ τὴν ἀδελφὴν μου τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς μνηστείας μου. Ὁ Ἰωάννης ἀκλόνητος ἐν τῇ ἰσχυρογνώ-μοσύνῃ του προσδιώρισε τὸν γάμον μας, διὰ τὸ ἐπόμενον θέρος.

(ἀκολουθεῖ)